EL POBLE CATALÀ

5 Cts. | PREUS DE SUSCRIPCIÓ CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES: 4 pessetes trimestre — PAISOS D'UNIÓ POSTAL: 9 pessetes trimestre | SENSE PARTICIPACIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA

ANY VII • Barcelona, dijous, 9 de juny de 1910 • NÚM. 1.923

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. TELÉFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ CATALUNYA Y NACIONS IBÉRIQUES: AS UN VOLÓN TRIMESTRAL A LA NOSTRA BIBLIOTECA: 800 pessetes trimestre — 1'50 pessetes al mes — Cts. 5

Les finances de la ciutat de Barcelona

El dèficit de 1909

Ja s'ha publicat el Llibre de Pressupostos de 1910 y per les noticies y liquidacions que conté podem formar concepte de l'estat present de les finances del Municipi.

A la primera vista s'evidencia que després de tantes reformes generals com ha tingut de sofrir la nostra hisenda municipal, la situació s'havia regularisat de manera que ab uns quants anys més de vigorosa y prudent administració, hauria arribat a desaparèixer en absolut.

Tothom sab que la darrera reforma a que s'havia tingut de sotmetre'l Municipi, fou la de l'Osma, que començà a regir en primer de janer de 1908. Per lo tant, l'any 1909, que ara's pot liquidar, es el segon del nou règim tributari basat sobre la desgravació dels vins.

Desde'l primer de janer al 31 de desembre de 1909 van ingressarse, per recursos corresponents a l'any corrent, pessetes 28.540,908'13, però com que van ferse dues emissions de títuls de la Sèrie B per un valor efectiu de 3.847,706'49 pessetes y se van figurar com a recursos del Fondo de Tresorería 2,285,000 pessetes, resulta que'ls ingressos ordinaris del Municipi foren en tot l'any en quantitat de pessetes 22.408,201'64.

Per poca atenció que's posi a l'examen d'aquests ingressos, se veurà que no són els únics corresponents a l'any 1909. En primer lloc s'ha d'afegir que en aquesta xifra no hi figura un cèntim procedent dels anys anteriors, per lo qual serà de justicia afegir a dita quantitat tot lo que se vagi cobrant després del 31 de desembre de 1909 per arbitris corresponents a l'any expressat.

Per drets de mercats y escorxadors se cobraran més de 50 mil pessetes, ja que d'escorxadors hi falta tot un dia y de mercats una tercera part dels lloguers del mes de desembre. Els llogaters de cotxes de luxe hauran de pagar la quantitat concertada que es d'unes 46 mil pessetes. Per cotxes fúnebres se cobraran les 10 mil pessetes estipulades ab la Casa de Caritat, per cànon extraordinari de tramvíes l'Anònima de Barcelona haurà de pagar 60,000 pessetes, per cànon de subsol se cobraran 35,000 pessetes, per cèdules en el período executiu ingressaran encara unes 60 mil pessetes, per recàrregs sobre la contribució industrial se cobrarà encara quasi la totalitat del quart trimestre sempre superior a 200 mil pessetes, y per recàrregs sobre l'impost de consum del gas y electricitat, no haventhi res ingressat encara, s'hauran de figurar unes 150 mil pessetes.

Totes aquestes quantitats que hauran d'ingressarse segurament milloran en total la recaudació en 651 mil pessetes. Però a més a més, tenint en compte que fins al darrer trimestre de l'any no's va implantar el nou sistema de pagament immediat dels permisos d'obres y que per lo tant s'hauran d'anar cobrant més de la meitat dels permisos dels tres primers trimestres de l'any, s'ha de comptar per aquest concepte una altra entrada que no baixarà segurament de 100 mil pessetes. La conservació y neteja de l'alcantarillat donarà unes 240 mil pessetes, y tant els velcols y cavalleries, com altres arbitris de tracció, de via pública y de serveis municipals, proporcionaran quantitats respectables que no baixaran de 100 mil pessetes més.

Pera fiir la veritat potser més de la meitat de lo que anem donant com a probable recaudació després del 31 de desembre ja s'ha fet efectiva en el dia de avui. Afegint, doncs, aquestes darreres xifres a les anteriors, importen un aument de recaudació equivalent a 1.091.000 pessetes. Si aixi fos, la recaudació total per ingressos exclusivament relatius a l'exercici ordinari de 1909 pujaria a 23.499.201'64 pessetes, o sigui en números rodons, 23 milions y mitg de pessetes.

Una prova de que'l nostre càlcul no va lluny de la realitat ens la dona la liquidació ja aprovada de l'exercici de 1908 y publicada en el Llibre de Pressupostos de l'any 1910. En els 12 mesos d'aquell any no més se recaudaren per ingressos de l'exercici 22.262,215'48 pessetes o sigui unes 146 mil pessetes menos que en els 12 mesos de 1909, y no obstant, per entrades posteriors s'ha pogut arribar a un ingrés total de 23.503,604'59 pessetes sense comptar lo que pugui produir l'arbitri per conservació y neteja de l'alcantarillat que no s'havia fet efectiu a l'aprovarse la liquidació.

Tenim l'esperansa de que'ls ingressos de l'any 1909 quan s'hagin fet efectius en la seva totalitat no baixaran de 24 milions de pessetes, y no obstant, tenint en compte que a l'evaluar els gastos podria esser que també deixessim de comptarne algun desconegut fins ara per la Comptadaria, ens reduirem a la xifra de 23 milions y mitg de pessetes que podem acceptar com a mínim absolut de recaudació.

Els gastos realisats durant l'exercici els dona exactament la Comptadaria municipal en el Llibre de Pressupostos. Pugen 27.457,362'55 pessetes y com que després del 31 de desembre ja no es possible rendre cap més acord de gasto corresponent a l'any 1909 tindrem que si la Comptadaria coneix com es de creure tots els gastos acordats no poden passar aquests de la xifra indicada.

Un estudi de les propostes conegudes per la Comptadaria ens permet creure que totes plegades, en quant se portin a realisació, no implicaran gastos per major import de 250 mil pessetes. Podrem no tenir en compte aquest aument que en molta part se compensarà ab gastos que no's portaran a realisació, però per no pecar d'optimisme suposarem que's tracta d'un gasto més y que per lo tant la xifra total s'aumenta fins a 27,697,362'55 pessetes.

La Comptadaria ha comptat com a gasto de l'exercici 1909 els crèdits reconeguts dels anys anteriors que pugen pessetes 674,458'11 y una xifra nominal que's fixa en Pressupost per complimentar la llei de Moratories equivalent a 472,070'36 pessetes. Aquestes quantitats s'han de rebaixar del compte de 1909 com a resultes que són dels anys passats. Aquesta rebaixa de 1.146,528'47 pessetes reduéix definitivament els gastos de 1909 a la quantitat de 26.550,834'08 pessetes. El dèficit real el comptarem així:

Gastos de 1909. . .	26.550,834'08 ptes.
Ingresos id. . . .	23.500,000'00 »
Dèficit real. . .	3.050,834'08 ptes.

El moviment de la Tresorería municipal no contradiu pera res aquest càlcul. Durant l'any 1909 van haverse de subastar títuls de la Sèrie B per un valor efectiu de 3,847,706'49 pessetes. Si tenim en compte que ab aquests diners se van pagar crèdits reconeguts dels anys anteriors en una xifra de 674,458'11 pessetes, xifra que podem calcular íntegrament ja que si bé no s'hurà pagat per complet ve això compensat pels crèdits reconeguts a l'any 1908 y no pagats fins al 1909, ja no més queden 3.173,248'38 pessetes.

Ara bé, al comensar l'any 1910 quedaven en caixa una gran part dels diners que va produir la subasta de títuls del mes de desembre últim. Tot ve a demostrar, doncs, que les finances del Municipi de Barcelona no deixaran en l'any 1909 un dèficit superior a 3 milions de pessetes.

Exposició de Retrats y Dibuixos

II

Els dibuixos antics

L'encis que pel coneixedor tenen els dibuixos dels grans mestres, y sobre tot els dels mestres antics, no cal pas explicarlo, que bé prou que se n'ha parlat, y en tots els tons més o menys competents, en mil llibres, revistes y periòdics; el nostre comentari forsosament resultaria adotzenat perquè'ls epítets y imatges emmatllevats successivament, y repetits fins a l'insistencia, als oïdos del lector ja han perdut tot valor; l'inconscienta eloqüencia hereditaria ja sona a buid, ja no impressiona ni educa. Ademés, com que l'actual Exposició de dibuixos antics presenta un caràcter més avius d'art preparatori que d'art definitiu, ab més raó deixarem que'l visitador aimador de belles arts aprecii pel seu compte y portat de les seves particulars preferencies aqueix notable recull d'esbossos y estudis.

Aquests nutrets dibuixos instalats en la planta baixa del palau de Belles Arts, en les sales d'a ma dreta. Desde la porta que dona accés a les sales esmentades el visitant les troba dividides en dues seccions: la de la dreta ab dues sales, de dibuixos moderns y de pastells, y la de l'esquerra que la forma l'enfilada de les sales dels dibuixos antics. En la primera d'aquestes sols s'hi admiren alguns dels dibuixos de la notable colecció Casellas, de la que'ls estudis pera pintures del nostre gran Viladomat, dibuixos d'un valor impagable per llurs condicions de pur sentiment y d'observació, expressades ab una factura delicada y atenta com la dels dibuixos de Rafael. A propòsit de aquests dibuixos, creiem que fora una bona obra patriòtica, y que potser fins seria remunerativa, l'edició de tots els dibuixos del mestre que's poguessin reculliir, reproduits en facsimil.

Aquesta sala ostenta, ademés d'alguns remcarvables dibuixos catalans moderns, uns projectes escenogràfics y arquitectònics del sigle passat y del XVIII quin autor no hem pogut averiguar, un dibuix algèbric den V. Rodés y altres ben interessants den T. Padró, den Sans y den Mercadé.

La sala seguent, mereès als envius de l'Academia de S. Carles, es potser la més interessant. Aplega una colecció triadíssima de dibuixos, sense filiació d'autors, de les escoles italiana y valenciana que els sols ja farien el crèdit d'un Museu; llàstima que aquelsos notabilíssims dibuixos tots ells obra dels grans mestres de la pintura, tinguin d'llenar ab els nombrosos exemplars d'aqueixa deplorable escola valenciana del sigle XVIII y acabament del XVII salpicats aquí y allí per qual que missèrrim Mengs.

D'entre les nombroses mediocritats de l'esmentada escola valenciana que invadeix també la sala seguent ne sobressurten un dibuix den Conchillo, un altre den E. Manch; diversos fnolt valents, den Francisco y Joan Ribalta, tractats unmica a la Rembrandt; una bona Gallina den Espinosa, que's distingueix més que pelatra cosa per la gracia y correcció al que dibuixa'ls ropatges; dos dibuixos molt primorosos den Juan de Juanes; dos retrats al llapis de Carles III y la seva muller tractats com una fina obra de gravador a l'acer, d'autor desconegut y, pes fi, un cap als dos llapis molt estudiat y ben interpretat, a la manera dels dibuixos de Dürer, de la mà den V. López. L'únic dibuix d'aqueix autor que s'aguanta entre'ls nombrosos que hi han exposats. Per damunt d'aquests sobressurten tres preciosos dibuixos italians.

Ab la sala que segueix s'acaba aquesta secció de dibuixos antics. Hi descollen tres delicats Viladomats dignes germans Murillo; tres notables lavats den V. Rodés y dos també interessants del Vigatà, ferms y espontanis; un assumpte mitològic, ploma y lavat, sense filiació; dues sanguines, probablement den Goya, tal com assegura'l seu propietari; un correctíssim retrat miniatura, llapis plom lleugerament colorit, seriosament interpretat, vivent, obra d'un dibuixant francès del sigle XIX quin nom se desconeix y per fi, un dibuix al llapis, representant uns desarrapats jugadors, tipus barcelonès de cràter al'l'any 1840, escena plena de caràcter y executada ab un preciosisme de gravador.

La ressenya precedent donarà una idea del gran valor de aquesta secció de dibuixos antics, per lo que ella sola's recomana. Que la massa dels visitants vulgui concedir an aquesta secció la mateixa importancia que dona a les pintures y, en consequencia, que això sigui el punt de partida de les nostres entitats artístiques y «amateurs» pera fer un major lloc an aquesta especialitat, y la nostra cultura hi guanyarà y la nostra ciutat tindrà atesa una altra de les innombrables necessitats espirituals d'entre les moltes que té l'escuidades.

JOAN SACS

VICHY CATALAN

BALNEARI DE PRIMER ORDRE - TEMPORADA DE PRIMER DE MAIG A 30 D'OCTUBRE

Situat entre l'estació y el poble de Caldes de Malavella (Girona). Telèfon de la xarxa de Girona combinada ab la xarxa de Barcelona. Distancia de Barcelona: En tren lleuger, 2 hores, 30 m; en tren correu, 3 hores. Aigües miner-medicinals, termals de 60 graus, alcalines, bicarbonatat-sòdiques. Sense rival pera'l REUMA, la DIABETES y les afeccions de l'ESTÓMAC, FETGE y MILSA. Grans comoditats y servei esmerat en totes les seves dependencies.

Administració: Rambla de les Flors, 18, entresol.—Barcelona

COMENTARIS

ACCIÓ REPUBLICANA

Llegint els periòdics madrilenys, sembla com si el cerveró central estigués batent tocant el seu timbal a la Plassa d'Orient. Fins aquells diaris que, com l'«Eraldo», tenen una tradicional significació canalesa, s'omplen ab fotografies y llargues galerades de discursos dels actes republicans. Fins «La Epoca», no pot prescindir de dedicar tots els seus comentaris al mitíng del Frontó, recentement estigut-hi. Els ministres comenten ab els periodistes els éxits republicans.

No recordem cap agitació republicana a Madrid semblant a l'actual. Conseguexen guire bé la majoria en el Municipi; tenen tots els candidats a Corts que'l presentxen; congreguen multitudes imponents; han arribat a una conjunció ab les forses socialistes, y tota una munió intelectual de joves y de vells—en Simarro, en Salillas, l'Ortega Gasset, en Pérez Galdós, en Baroja,—s'ha decidit a intervenir decididament al costat dels professionals de la política. Poser desde la restauració no s'haven trobat en un ambient més propici. Els hi manca la vella A. M. R., aquella Associació Militar Republicana, que va posar en perill la monarquia; però tenen, en canvi, una empenta popular ab la que no comptaven aleshores.

El matéix discurs den Melquiades Alvarez, contribuirà a accentuar aquesta acció. Aquest senyor, desprovist de populars prestigis, tenia una significació de republicanisme sensat, agradable a l'expert burgès, que li donava una certa forsa; però la seva sensatesa arribà a extrems tant oportunistes, que moltes vegades se ignorava si el senyor Alvarez aspirava a la qualitats d'un partit liberal monàrquic o a intervenir en la governació espanyola apoiant tota franca y decidida acció democràtica. El senyor Alvarez ha trencat aquesta actitud seva, declarant la seva implacable hostilitat a la monarquia, fent de manera que aquesta se trobi absolutament isolada, ab les seves propies forses, sense recolzarse en cap matisació republicana que consideri incidental la forma de govern.

El discurs del senyor Alvarez coloca, moralment, an en Canalejas, en una situació un xic desairada. En Canalejas, anticlerical, antilaiofundista, aclamat un dia per les ciutats republicanes, semblava que tenia d'atraure an aquells elements antidinàstics que per convicció o ansies de manament s'aproximaven a Palau, y un d'aquests elements, el més significat, li gira l'espatlla, retirantli la mà, precisament en moments de lluita ab els poders eclesiàstics.

El discurs den Melquiades Alvarez té una pobresa espiritual extraordinaria, y no hi ha en ell cap fonda pruaula que indiqui un home de visions polítiques. Però té'l valor de lo que afirma. En Melquiades Alvarez representava una meta de continuitat entre la republica y la monarquia, continuitat que ell ab les seves paraules trenca.

La efecte tot això d'un preludi de lluita decissiva. Però dues interrogacions se reduxen immediatament. Aquests hombres republicans, tindran prou nirvi pera no caure en febleses y en indignitats? Aquestes multitudes que surten del Frontó de Madrid inspiraran una frase semblant an aquella altra de la Revolució francesa: «Què es això, un moti? — No majestat, es una revolució.» Quan preguntin: «Què es tota aquesta gent? 'l mitíng? se podrà respondre: «No, senyor, es un poble.»

ARTS DE LA DONA

Exposició de brodats

Galantment convidats per la casa Andreu Ferrer, visitàrem dijmenge una interessant exposició dels treballs enviats al concurs de brodats artístics organisada per la casa Carrier y Bresson de París en colaboració ab la revista de feines femenines «El consultor de los bordados», de aquesta ciutat, que tan artísticament dirigeix el distingit dibuixant den Joan Ribas.

En aquesta exposició s'acredita una vegada més l'habilitat de la dona espanyola en qüestió de brodats; s'hi veuen verdaderes meraveiles ont no diriuen que hi ha passat una agulla, tal es la perfecció y delicadesa del brodat.

Els temes del concurs eren tres: un brodat artístic representant un cap de dona; un dibuix per reixat y punts d'adorno per dins un brodat de realce llis.

El número de treballs enviats ha sigut extraordinari y cal dir que les expositóres han correspost a l'esfors dels organisadors de la festa per lo bellament executats que han sigut tots els treballs enviats.

A més d'una infinitat de diplomes honorífics, s'han concedit quatre medalles en metàlic per cada un dels temes, essentne guanyadores les seguents expositóres:

Primer tema. Donya Consuta Auguet, de Barcelona; la Priora de Maria Immaculada, de Vélez-Rubio; donya Visitació Berroya, de La Felguera, y donya Roser Pastor, de Granada.

Segon tema (Reixats de punt d'adorno.) Donya Pasqualá Tarazona, de Vélez-Rubio; donya Antonia Perdigó, de Barcelona; donya Encarnació Sánchez, de Granada, y donya Concepció Lloreas, de Falset.

Tercer tema. (Realce llis.) Donya Pepeta Foyé, de Barcelona; donya Carme Linaya, de Barcelona; donya Balbina Castellarès, de Manresa, y donya Francisca Barrocal, de Archidona.

El jurat se compon de les distingides professores de la Normal y de Bradats, senyores: Guerault, Capdevila, Paitg y Fuster, y dels senyors Pujades, Calabria, Ribas, Escalé y Padrós.

Aquests dies passats han desfilat per la botiga de la casa Ferrer, ont está instala la exposició, moltíssimes senyores. Per l'enseranda y artística disposició dels treballs, felicitem an els organisadors de aquesta exposició que será segurament un poderós estimul per aquesta mena de manifestacions artístiques en que tant trasaudes són les dones catalanes.

Els que tinguin tos

prenguin l'antiga y acreditada PASTA PECTORAL DEL DOCTOR ANDREU. Demanin a les farmacies.

Informació política

El senyor Carner

Restablert del tot de la malaltia que l'obligà per alguns dies a fer llit, el nostre amic den Jaume Carner estigué hot ahir llevat. Avui podrà reprendre la seva vida normal, bo del tot.

Ho celebrem sincerament.

El senyor Caballé

De pas cap a Caldes de Malavella, ont té de passar alguns dies per prescripció facultativa, ha estat unes hores a Barcelona el diputat a Corts per Gandesa don Joan Caballé Goyeneche.

El senyor Caballé está encara convalescent de la greu malaltia que ha sofert.

Política russa

CONTRA L'AUTONOMIA DE FINLANDIA

Ahir ja degueren llegir els nostres lectors els comentaris de justa indignació que'l capdill socialista francès M. Jean Jaurès posa a l'atentat fnic del govern rus contra les llibertats finlandeses y polonesses. La conducta del zarisme an aquesta qüestió es cínicament infame, fins a tal punt de que a tot Europa s'ha alsat una unànim protesta.

El projecte de Stolypin, directament dirigit a la desnaturalisació del règim autonòmic de Finlandia, comensà a discutir a la Duma'l divendres passat. A petició del govern, l'urgencia fou votada per 57 vots de majoria malgrat l'oposició de les esquerres. Després del discurs del socialista Sedenkerek, de l'intervención de diversos reaccionaris y del «leader» dels demòcrates Milinkof, el president del Consell de ministres pronuncià un discurs provocatiu en defensa del projecte.

Stolypin, ab sa habitual audacia, tractà de justificar el projecte liberticida, fonamentantse especialment en l'esperit «revolucionari» dels finlandesos. L'orador digué:

«Cal que hi hagi un sol govern y un sol amo. El zar, per sí mateix, hauria pogut obtenir aquest resultat, però ha preferit sotmetre la qüestió al criteri de la Duma. (Rumors a l'esquerra.) Se pretendrà sens dubte que la reacció russa vol ofegar l'autonomia finlandesa (crits de «sí! s'ha a l'esquerra!) però no hi ha res d'això. La presencia de cinc diputats finlandesos a la Duma, segons disposa'l projecte, assegurará la salvaguarda dels interessos de la Finlandia.» (Crits de «quin escarni!» a l'esquerra.)

Stolypin continuarà exposant els seus projectes contra les escoles y contra les llibertats de la premsa, de reunió y de associació. Cal observar que en aquest respecte'l govern va més enllà que'ls octubristes, els quals reculen davant les mesures proposades y volen deixar al menys als finlandesos la direcció de llurs escoles.

Vegis de quina manera ha tractat de justificar Stolypin aqueixes mesures odioses:

«Cal sotmetre les escoles a la jurisdicció de l'imperi, perquè'ls professors finlandesos no cessen d'inculcar a la joventut sentiments d'hostilitat contra'l govern rus. Aqueix mateix esperit d'hostilitat inspira a la prempsa y sembla dominar les associacions. Y bé! El govern ha de tenir la mà alta a Finlandia.

«Se'ns acusará probablement de destruir la cultura finlandesa; jo respondré que cal protegir els interessos del poble rus. Estic segur que la Duma demostrará que no vol pas que sotaʼl nou règim la Russia sigui desmembrada.

«Es aquesta idea del desmembrament de la Russia que ha produit contra d'ella el menyspreu dels finlandesos. Es aquesta idea la que'ls ha fet menassar ab la resistencia passiva. Es aquesta idea la que ha impulsat als estrangers a intervenir en favor de la Finlandia; posatse allí ont no'ls demanaven. A nosaltres ens toca, senyors, demostrar que'l dret es primer que la forsa (!).»

Aquesta darrera frase es suficient pera fer comprendre'l sarcàstic procedir del govern del zar.

Mentrestant, a tot arreu d'Europa creix l'indignació provocada per aqueix atentat contra la Finlandia, contra aquest poble admirable que es un model de llibertat y de cultura.

Dinar an en Mir

Ahir tingué lloc al restaurant de «La Terrassa» el dinar ofert pels socis del «Círculo Artístico» y els amics an en Joaquim Mir. Assistiren a l'acte, els senyors seguents: Gili Roig, Joan Centellas, J. Fruitós, Joseph Casals, Joseph Montserrat, Andreu Bofill, F. Torrescassana, Benet Soler, Ramon Mir, Francisco Escarré, Lluciá Oslé, Agapito Casas Abarca, Marian Fuster, Domingo Llopellas, A. Cardunets, Francesc Trinxet, Domingo Carles, Anton Cañellas, Joseph Pasoó, Galofre Oller, Joaquim Folch y Torres, Esteve Batlle, Miquel Oslé, Lluis Roig, Joseph Colomer, Santiago Segura, Padilla, Isidro Nonell, M. Utrillo, J. Potts y Pagés, M. Rodríguez Codolá y L. Bagaria.

No más parlaren el president del «Círculo Artístico», don Marian Fuster, y en Mir, explicant el primer ab eloquents paraules, els motius de poderosa amistat y admiració que havien donat lloc al dinar. Respongué en Mir, ab encertades paraules d'agraiment y d'espontania manifestació de l'alegria de veures reunit ab tants amics. No poguent assistir a l'acte, s'hi adheriren en Ramon Casas, desde Venecia, y l'Olaguer Junyent.

Congrés cotoner de Bruseles

Han resultat d'una excepcional importancia les sessions d'ahir y abans d'ahir del Congrés cotoner de Bruseles, de les quals se n'ha rebut una extensa informació telegràfica.

Abans d'ahir, després de la sessió general que presidí M. Casimir Barger, delegat de Franca y en la qual se tractà extensamment de la cultiu insuficient del cotó y dels medis més eficassos pera prevenir sos consequencies del segur cotoner contra incendis y de la regularisació de la provisionament del cotó pera constituir una reserva, passà'l Congrés a reunirse en seccions, baix la presidencia respectivament dels senyors C. W. Macam, delegat de Anglaterra, y John Syz, delegat de Suissa, acordantse'l perfeccionament de l'organisació de l'Industria cotonera, l'establiment de contractes d'arbitratge internacional en lo relatiu a la venda de filats y pesats y fomentar eficassment el cultiu del cotó en tots els países susceptibles de això.

No desmereixeren en interès les sessions celebrades ahir, tant la general com la de seccions, presidida aquesta per mister Arthur Kuffler, delegat d'Austria, y en les quals s'adoptiren els seguents acordes:

Reformar els contractes de compra de cotó y assegurar l'acceptació per part dels banquers, dels falsos coneixements de cotó, tractatse ademés diverses qüestions relatives a la compra, manipulació y acondicionament de cotó brut.

Per fi s'acordà per unanimitat y a proposta dels delegats espanyols, ser-hi Calvet y Aguilera, celebrat el próxim Congrés de l'any que vé, a Barcelona.

Arribada de l'Orfeó Donostiarra

Ahir, a les onze del matí, arribà, per la estació del Nord, l'Orfeó Donostiarra.

Anaren a rebrels a Sabadell els senyors Vinaixa, Iglesias (E.), Santamaria y el quefe dels urbans senyor Piqué.

A l'estació hi havia a esperarlo l'alcalde ab els regidors senyors Domènech, Carreras Candi, Pardo, Ulied, Marcilla y Ricart y el secretari de l'Ajuntament. Hi havia ademés, delegations del Circol Artístic, Orfeó Català, Schola Orfeònica y Euterpense de Clavé, aquests dos darrers ab sos estandards, les Bandes municipals de Valencia y Barcelona y una gran representació de la colonia bascongada.

A l'arribar el tren els orfeonistes foren aclamats.

Després de les presentacions de rúbrica, puig ab els orfeonistes han vingut els regidors de l'Ajuntament de San Sebastián, senyors Palomeque y Gabarain y el president de l'Orfeó, senyor Peña y Goñi, s'organisà la comitiva, precedida y flanquada per municipals de cavall a gran gala y anant en cotxes els regidors de Barcelona y San Sebastián.

Durant el camí, que fou Ronda de Sant Pere, plassa de Catalunya, Rambles y carrer de Ferran VII, una nombrosa gernació s'agomboldà pels carrers saludant als orfeonistes.

Un cop a Ca la Ciutat en el Saló del Cent s'hi feu l'acostumada recepció.

Parla l'arcalde dirigint vehements paraules als orfeonistes y agraint a San Sebastián que hagi enviat la seva joia més preuada, son invencible Orfeó. Posà de manifest les afinitats espirituals entre les dos pobles y acabà dient que Barcelona té el desitg d'aplaudir a l'Orfeó Donostiarra, al mestre del qual, tributa un calorós elogi.

Contestà'l senyor Peña y Goñi, agraint les manifestacions del senyor Roig y Bergada y dient que l'Orfeó vé a Barcelona sense pretencions, ja que solament ve a admirar els mèrits artístics de nostra terra.

Acabà saludant a Barcelona y a l'arcalde.

Acabats aquests discursos els orfeonistes prorromperen en visques a Barcelona que foren contestats per altres de viscA San Sebastián.

L'Orfeó seguidament, baix la batuta del mestre Sr. Esnaola, cantà magistralment el «Guernikako Arbola», l'enèrgic cant nacional de la raça, que'l mestre Sr. Esnaola ab una salva d'aplaudiments afronadors.

Un cop a la plassa de Sant Jaume, la Banda de Barcelona tocà un hermós «sortizo» y la de Valencia el «Himno a l'Exposición». Després altre cop l'Orfeó Donostiarra, entonà l'«Guernikako», entre'ls aplaudiments de la multitut.

EL TEATRE CATALÀ A BUENOS AIRES

L'altre dia, en una gazetilla, anunciàrem concisament el triomf obtingut a Buenos Aires pel drama del nostre amic Adrià Gual, «Misteri de dolor», traduit a l'italià. Avui, havent rebut més detalls de dita estrena, podem parlarne ab més extensió.

L'estrat per la estrena fou per la companyia Sainati, actor molt conegut a Barcelona per haver treballat en alguns dels nostres teatres ab diferentes companyies italianes. L'estrena tingué lloc al Coliseo de la capital argentina, ont actúa dita companyia, y fou posat en escena ab tota propietat, ab decoracions pintades expressament per en Bonescali.

L'obra, traduida perfectament a l'italià per en Motto, ja hem dit que tingué un èxit formidable, ab honors de veritable triomf. En l'execució se distingueren notablement en Sainati y la seva esposa, que es una jove actriu de les que més sobresurten en l'escena italiana, y que feu una creació espléndida del paper de Marianneta. Tal fou l'èxit de l'obra y les alabanses que mereixqué de la crítica el treball impecable d'aquesta distingida actriu, que posà l'obra de nou el dia del seu benefici, obtinguent un altre senyalat triomf.

Felicitem a l'Adrià Gual de l'èxit obtingut, y ens felicitem com a catalans de la victoria que ha proporcionat a la dramaturgia catalana.

LA MODELO • Venta de joyas de todas clases á precio de ganga • Puertaferrisa, n.° 20, 1.°